

'ஆகமமாகி நின்று அண்ணிப்பான் தாள்வாழ்க்'

'வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகுசைவத் துறைவிளங்க'

ஸ்ரீ சுவாமியூஸன்

மாதம் இருமுறை வெளிவரும் சைவ வெளியீடு

சௌமிய ரூப தை மீ 2 வெளியீடு

மலை 1

அகில இலங்கைச் சைவ அனுட்டான பாதுகாப்புச்சபை, தெல்லிப்பழை

[15 - 1 - 70]

இதழ் 9

'இன்பமே எந்நானுந் துன்பமில்லை...'

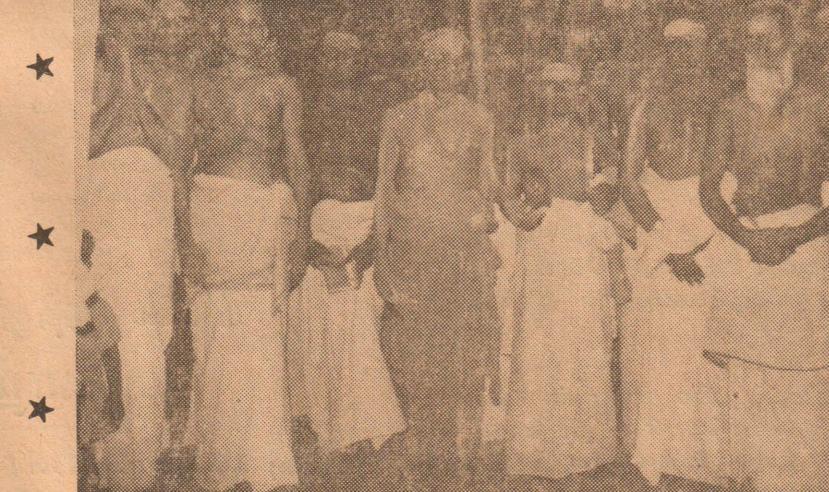
உடம்பைச் சீவனிருக்கும் நீலையமாக வைத்துக்கொள்ளுமட்டுமே தூங்பம்

அது சீவனிருக்கும் நீலையமாக ஆக்கப்பட்டால் இன்பமே இன்பம்!

காஞ்சிபுரம் தொண்டை மண்டல ஆதினம் மெய்கண்டதேவ சந்திதானம் ஞானபீடாதிபதி, சிவஸ்ரீ ஞானப்பிரகாச தேசிக பரமாசாரிய சுவாமிகள் 16-1-70 வெள்ளிக்கிழமை அகில இலங்கைச் சைவாநுட்டான சபை, வேதாகம சைவ சித்தாந்தசபை, ஆலய தர்மகர்த்தாக்கள் சபை என்பவற்றின் ஆதரவில் மாவிட்ட புரத்தில் தமக்களிக்கப்பட்ட வரவேற்பினைத் தொடர்ந்து, "காயமே கோயில்" என்னும் பொருள்பற்றி அருளுரை வழங்கியபோது மேற்கண்டவாறு குறிப்பிட்டார்கள். திருமுறைக் கடலைக் கடைந்து கடைந்து 'காயமே கோயில்' என்பதற்காதாரமான கருத்துப் புதையல்களை வெளிப்படுத்திய சுவாமிகள் தொடர்ந்து பேசுகையில் மேலுங் குறிப்பிட்ட தாவது:-

"பிறவிப்பயனை அடையவேண்டுமானால், எடுத்த பிறப்பிலேயே இறைவன்டியைத் தலைக்கூடும் வாய்ப்பை எய்தவேண்டும். அதற்கு முன்னேடியாக உடம்பைச் சிவனுறையும் ஆலயமாக ஆக்கவேண்டும். சைவ ஆசார அநுட்டானங்களில் வழுவாது ஒழுகுதலும், விசேஷ தீக்கால பெற்றுச் சிவபூசைப் பயிற்சியை மேற்கொள்ளுதலும் காயத்தைச் சிவாலயமாக்குதற்கு உகந்த உபாயங்களாகும்."

அன்று சுவாமிகள் மாலை ஆறு மணியளவில் மாவைக் கந்த சுவாமி கோயில் மேலைவீதி பழனியாண்டவர் சந்திதியிலிருந்து கொடி, குடை, ஆலவட்டம், மேளதாளம் முதலாய சிறப்புக்கு ஞடன் கோயிலின் அபிமுகத்திருவாயிலுக்கு ஊர்வலமாக அழைத்துச் செலவிட்டார்கள். சிவாசாரியர்கள், சைவ குருமார்கள் உட்பட ஊர்வலத்திற் பெருந்தொகையானால் உருவாக்குதற்கு உகந்த உபாயங்களாகும்.

வரவேற்பு ஊர்வலம்

முறைப்பாடல்களை இதம்பட ஒதும் உருக்கமும் சிறியர் பெரியர் என்ற பேதமின்றி எல்லோரையும் ஏகப்பட்ட அமைதியின் பதில் ஆழ்த்தின.

(4-ம் பக்கம் பார்க்க)

சமஸ்கிருத அர்ச்சனை நினையம்

ஆரியமும் தமிழும்

— சிவஸ்ரீ. ச. குமாரசாமிக் குருக்கள் —

(முற்றெடுத்து)

ஆகையால் மந்திரங்கள் தேவர்களாலாவது, முனிவர்களாலாவது, மனிதர்களாலாவது ஆக்கப்பட்டனவல்ல. அத்தேவர்களுதலாயினேர் தாழும், பிழையில்லாதபடி உச்சரிப்பதனால் புண்ணியமும், பிழையாக உச்சரிப்பதனால் பாவமுமாமென்று உண்மை நூல்கள் செப்புகின்றன. அரசகட்டளைப்படி உத்தியோகங்களைப் பார்ப்பவர்களுக்கு அவ்வுத்தியோகங்களிலுரிமையிருப்பினும், அவ்வுரிமையவர்களுக்குச் சுதந்திரமல்ல. அவற்றே அரசனுக்குரிய சுதந்திர உரிமைபோல, மந்திரங்கள் ஏனைத்தேவர்களுக்கு உரிமையிருப்பினும் அவர்களுக்கு அவை சுதந்திரவுரிமையல்ல. சிவபெருமானுக்கே விசேஷ உரிமை உடையனவாம்.

அட்சரங்களின் தோற்றும்

ஞான சத்தியானது சத்தமாயையை அதிட்டிக்க நாதமும், நாதத்தில் அகாரவிந்துவும், விந்துவில் இச்சாசத்தியாம் விந்துகலாசத்தியும், அதில் ஜம்பத்தொருமாதிருகாச சத்திகளும், அதில் ஜம்பத்தொரு அட்சரங்களும் தோன்றின. அவ்வட்சரங்களுக்குப் பரமசிவன் நிமித்தகாரணர். விந்து துணைக்காரணம், சிவசத்திமுதற்காரணமாகும். காரியருபமான அகாரங்கள் காரணத்தோடு கூடியிருக்கும். இவை உலகத்துக்கு மாதாவாயிருப்பதால் மாதிருகை எனப்படும், ஞானசத்தி என்பர். சிவபெருமானமாதிருகையாகிய ஞானசத்தியைத் திருமேனியாக்கெள்ளுசொற்பிரபஞ்சங்களை நடைபெறச் செய்வார் என்று பொல்கராகம் செப்புகின்றது.

உலகத்திலே சொற்பிரபஞ்சம் நடைபெறல் வேண்டுமென்னும் பாவனைப்பற்றியே ஆலயங்களிலே பிரதிட்டை முதலிய காலங்களில் மாதிருகாநியாசம் சுவாமிக்குச் செய்யப்படுவதாகும். சிவநெறிப்பிரகாசமென்னும் ஞானசாத்திரத்தில் வரும் "ஏற்றியிடுமீரெட்டாய அகாராதி உயிரை" என்னும் செய்யுட்கு நந்தி சிவாக்கிரயோகிகள் செய்த உரையில், "பதினாறுக்கூடு சொல்லப்பட்ட அகாராதி உயிரெழுத்தை நித்தியராயிருக்கிற சிவன் அதிட்டிப்பர். இந்த உயிரெழுத்துக்களுக்கு உடலாய்ச் சொல்லப்பட்ட ககாராதி முப்பத்தைந்தைச் சத்தியானவர் பொருந்தியதிட்டிப்பர். இந்தச் சத்தியும் சிவனும் அதிட்டிக்கச்சுக்குமை வாக்கு முதலான சகலபிரபஞ்சமுமான்டாம். ஆகையில் பக்கம் பார்க்க)

★ இலங்கையில் வைத்தைப் பேணி வளர்க்கும் ஓரேயோரு சைவப் பத்திரிகை ★

அது அந்தக் காலம், இது இந்தக் காலம்

— தமிசிவம் —

முற்றெடுத்து (1-10-69)

புதுமைகாலன் — அம்மான் அண் டைக்கு எங்கள் கொம்மியூனி ஸ்கீ கொள்கையைப் பற்றிக் கேட்டாய். அப்ப எனக்குச் சரியாய்த் தெரியவில்லை. இப்ப எங்கடை தோழிடம் நல் லாய்க் கேட்டுப் படித்து வந் திருக்கிறேன். சொல்லுகிறேன் கேள்.

பொன்னரம்மான் — உதை நீ சொல்லு. அதுக்கு முந்தி அண் டையில் வழக்கு என்னவாய்ப் போக்கு.

பு.— அது இரு பகுதியையும் பிடித்து ஒற்றுமையாக்கிவிட்டிட்டம். அவன் எந்தக் காதி யாய்க் கிடந்தாலும் சரி கடத் திக் கொண்டு போயிட்டான். இனி ஏன் அவளை இவைக்கு.

அ.— இப்பேர்ப்பட்ட தாழ்ந்த கலப்புகளால் தமிழினத்தின் சிறப்பு வரவரக் குறைந்து கொண்டுதான் போகப் பாகுது. நீ பாக்கேஸ்லையேடா தம்பி “சைவ காவலன்” பத் திரிகையை. அது சரியாய்க் கொல்லுகிறு; இரத்தத் தரா தரம் குறைந்த விவாகங்களால் பிரசந்ததியின் குணங்கள் குன்றித் தமிழினமே கெட்டுப்போகுமாம். நாகரீகக் கல்வியினால் வந்த மோசம். என்ன செய்யலாம். பெற்றுள்ள பிழைகளுக்குப் பிள்ளைகளை ஏன் நோவான். சரி, உங்கடை கட்சிக் கொள்கைகளைச் சொல்லு.

பு.— அம்மான், முதலில் கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதில் எங்களுக்கு நம்பிக்கையில்லை. நேரே கண்டாலோழிய எதையும் நாங்கள் நம்பமாட்டோம். மனி தனுக்கு மேல் கடவுள் ஒருவர் இருக்கிறார் என்ற என்னம் மனதிலிருக்குவரை மனிதன் முன்னேற்றம் அடையவே மாட்டான். ஏனென்றால், அவன் தன்னிடத்தில் இயற்கையாய்கள் சக்தியை முற்றுக்கொடுத்து விடமாட்டான். எல்லாத்திற்கும் கடவுளையே கேட்டுக்கொண்டிருப்பான். கடவுள் ஒன்டும் கொடுக்கிறதில்லை. இயற்கையாய் ஏதேனும் கிடைப்பதையும் கடவுள் தந்ததென்று தன்னை ஏமாற்றிக்கொள்ளுகிறான்; இதனால் அவன் மனதிலும் அடிமைத்தனமும் அடிமைத்தனமும் குடிகொண்டு விடும்.

அ.— உப்பிடியெல்லாம் பிரசங்கம் செய்த உங்கடை அண்ணுவும் வருத்தம் வந்தபொழுது கோவில்களில் அபிஷேகங்கள் செய்வித்தாராமே!

பு.— அப்படிச் செய்தும் என்ன பலனைக் கண்டார் அம்மான்.

அ.— இருக்கும் வரைக்கு ஓயாமல் சிவநிந்தனை செய்துவிட்டு கடைசி நேரத்தில் உங்கடை மனித சத்தியால் முடியாத அளவில் மட்டும் கேட்டால் கிடைக்குமா? இறைவனருள் என்ன கடையில் உள்ள சாமானைப் போல விலைக்கு வாங்கலாமென நினைக்கிறீயா?

பு.— அம்மான் இப்பிடி நீ குழப்பிக்கொண்டிருந்தால் நான் போர்ண்.

அ.— இல்லையடா மேஜை நீ சொல்லு உங்கடை கொள்கைகளை. இது என்ன மொல்கோ கொள்கையோ? பிக்கிங் கொள்கையோ? அல்லது தி. மு. க. கொள்கையோ?

பு.— எல்லாம் அடிப்படைக் கொள்கைகளைவில் ஒன்றுதான். சில சிறு வேற்றுமைகள் எல்லா வற்றிலுமின்டு. மனிதன் பிறகு கும்பொழுது சமூரிமயுடன் ஒரே மாதிரிப் பிறக்கிறான். அதன்பின் அந்தந்தக் காலத்தில் உண்டாக்கிய மனிதனின் சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகளால் ஒரு வன் வறியவனாகிறான், மற்றவன் பணக்காரனாகிறான். இதுதான் மனுஷ உரிமையை நிலைநாட்டும் சர்வதேச மன்றக் கொள்கையும்.

அ.— தம்பி குழப்பிறனென்று குறை நினைக்காதை நான் ஒரு கேள்வி கேட்கிறேன். கடவுள் நம்பிக்கை இல்லாவிட்டால் மனிதன் தனது சக்தியைத் தொழிற்படுத்தி எதுவும் செய்ய முடியுமென்று சொன்னியே, அப்ப ஏன் வறியவனும் மற்ற வனைப்போல் செல்வனாக ஏலாது.

பு.— நல்ல கேள்வி அம்மான். அவன் வறியவனுவதற்குக் காரணம், அவன் பணக்காறனால் நக்கப்படுகிறதுதான். உதைத் தான் புரட்சி வழிகளாற்கு திருத்தி அமைக்கப் பார்க்கிறோம்.

அ.— சரி இவங்கையில் உங்கடை சமுதாயமொன்றை உண்டாக்கப் பாக்கிறயோ? தி. மு. க. இப்ப வந்தது இந்தியாவிலை. அதை விடு. அது போறபோக்கிலை முறிஞ்சு கொடுண்டு பின்நோக்கிப் பார்த்துப் பழைய சமுதாய நிலை ஏற்படும் பழைய சமுதாய நிலை என்று கொடுமே? இதுவரையில் எல்லா ருடைய பொருளாதார நிலையும் இனப் துன்பங்களும் சமமாய் விட்டுதா?

பு.— அப்படி இல்லைத்தான் அம்மான். ஆனால், ஒரளவிலை பணக்காரர் என்று கூறுகிறான்; இதனால் அவன் மனதிலும் அங்கேயில்லை.

அ.— பணக்காரரைக் காண்பது உங்களுக்கு வகுத்தெரிச்சலாயிருக்கோ? உதார், பண்டிதரோ. வாருங்கோ, வாருங்கோ, நல்ல நேரத்திலை வந்தியள். இவன் தமிழியும் நானுமிந்தக் கம்மியூனிஸ்றுக் கொள்கைகளைப் பற்றிக் கதைச்சுக்கொண்டிருக்கிறம். நீங்கள் தான் இவருக்கு ஆணித்தரமான கருத்துக்களைச் சொல்லுவது தீவிடுகிறதோ.

அ.— இருக்கும் வரைக்கு ஓயாமல் சிவநிந்தனை செய்துவிட்டு கடைசி நேரத்தில் உங்கடை மனித சத்தியால் முடியாத அளவில் மட்டும் கேட்டால் கிடைக்குமா? இறைவனருள் என்ன கடையில் உள்ள சாமானைப் போல விலைக்கு வாங்கலாமென நினைக்கிறீயா?

பு.— அம்மான் இப்பிடி நீ குழப்பிக்கொண்டிருந்தால் நான் போர்ண்.

கள். பிள்ளைகள் பெற்றிருக்குக் கீழ்ப்படிவு, புருஷனுக் கடக்கம் பெண்சாதி. இப்பெல்லாம் இப்பேர்ப்பட்ட புதுக் கொள்கைகளால் சமுதாயம் சீர்கெட்டுத் தற்கொலைகளும்: வியபிசாரம், கொலைக் குற்றங்களும், மற்றும் பஞ்சமாபாதகங்களும் அதிகரிக்கின்றன.

ப.— அம்மான் இவர்களுக்கு நல்ல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதிற் பயனில்லை. அன்று ஒரு கொம்மியூனிஸ்ற் பிரமுகர் தலைமையில் நடைபெற்ற கூட்டத்தில் ஒரு சாமியார் பிரசங்கம் செய்தபொழுது ஒருவனை ஒப்படைத்தால் அவர் அவனை ஒரு மனித்தியால்திற்குள் தன் வசப்படுத்திக் கம்மியூனிஸ்ற் ரூக்கி விடுவார், தலைவரை அவரது கொள்கையிலிருந்து மாற்றுவதற்கு நான் ஒரு வருஷம் முயற்சி பண்ணினாலும் முடியாமற் போய்விடும் என்று. இதுதான் அம்மான் இவர்களுடைய போக்கு. ஆகையால், எங்கள் முயற்சி பன்றிக்கு முன் முத்துக்களைப் போடுவதுபோல் முடியும்.

அ.— இல்லைப் பண்டிதர் இவன் தம்பி புதுமைகாலன் கொஞ்சம் நியாயமானவன். எதுக்கும் செவி கொடுத்து ஆராய்ந்து சரியென்றால் எடுத்துக் கொள்ளுவான். அது வித்து நல்ல வித்துப் பண்டிதர். மண்ணும் பசையும் பிழையாய்ப் போச்சது. எங்கடை கார்த்திகேசு சாமியாற்றை மகனை வேலை இவன்!

ப.— அப்படியோ? என்னென்று இந்த வலையிற் சிக்கினார்?

அ.— செயற்கை வாசனைகள், பண்பாடுகள் கொஞ்சம் உண்டு. ஆனால் பள்ளிக்கூடம் பிழையாய்ப் போக்கு. அங்கே கம்மியூனிஸ்ற் எடுத்துக் கொள்ளுவானது. பதி என்பது கடவுள். பசு என்பது ஆன்மா, பாசம் என்பது ஆன்மாவைப் பீடித்துள்ள ஆனவம், கன்மம், மாயையென்னும் முழுமதற் கடவுளென ஏற்றுப் பதி. பசு, பாசம் என்னும் முப்பாருள்களையே அடிப்படையாய்க் கொண்டின்து. பதி என்பது கடவுள். பசு என்பது ஆன்மா, பாசம் என்பது ஆன்மாவைப் பீடித்துள்ள ஆனவம், கன்மம், மாயையென்னும் முழுமலங்கள், ஆன்மா விதிக்கப்பட்ட முறையில் நின்று மலநீக்கம் பெற்றுப் பதியுடன் இரண்டறக் கலத்தலே முத்திப்பேறெனப்படும். எமது வாழ்க்கையின் குறிக்கோள் இதுவே. பதி என்பது கடவுளென்று கூறினேம். அதன் இலக்கணங்களையும் மற்றும் சமயக் கொள்கைகளையும் கருத்துக்களையும் கூறுவன் இறைவனால் ஆக்கப்பட்ட வேதங்கள் நான்கும் ஆகமங்கள் இருபத்தெட்டு மாம். இவற்றிற்காதாரமாக அனேக உபாகமங்கள், சித்தாந்த சாஸ்திரங்கள், புராண இதிகாசங்கள், திருமுறைகள் முதலிய சைவ நால்கள் உண்டு.

பு.— பண்டிதர் உவ்வளவு விரிவாய் எனக்குத் தேவ்வையில்லை. சுருக்கமாய்க் கொள்ளுவதும் போதுமென்று நினைக்கிறேன்.

அ.— ஒம் பண்டிதர். உவ்வளவு விரிவாய்ப் போனால், கருத்தை விளக்கிக் கொள்வது தம்பிதர வளிக்கு வில்லங்கமாயிருக்கும். எங்கள் சித்தாந்தக் கொள்கையைச் சுருக்கமாய்க் கொள்ளுவதற்கு போதுமென்று நினைக்கிறேன்.

ப.— சரி. சைவ சித்தாந்தம் மற்றும் சில சமயங்களைப் போல்கூல்வதை நம்பு அல்லவிட்டாற்

அறம் செய் விரும்பு

ஆத்திகுடி-2

— ஒளிக்கதீர் —

தருமத்தைச் செய்ய நீ விருப்பம் கொள்வாயாக என்பது மேற் போந்த ஆத்திகுடி காக்கியத்தின் பொருளாகும். உலகத்தில் எல்லா வற்றிற்கும் முதலாகக் கருதப்படுவது தருமம். காசிபமுனிவரிடம் குரப்பும் சென்று தந்தையே நாம் செய்யவேண்டியது என்ன வென்று கேட்கிறேன். காசிபமுனிவர்

“தருமமென்றால் பொருள் உள்ளது தாவில் சீர் இருமையி னின்பம் எளிதிலாக்குமாங்கு”

என்று உபதேசிக்கத் தொடங்குகின்றார். இதிலிருந்து தெரிவதென்ன? தருமமே யாவற்றிற்கும் முதலாவதாகும். அறம், பொருள், இன்பம், வீடு, என்னும் நான்கு புருடார்த்தங்களுள் பெரியோர் அறத்தை முதலாகவைத்ததும் இக் கொள்கை பற்றியாம். தருமவழியாற் சேர்க்கப்படும் பொருளே பொருள். அறவழியால் வரும் ஆண்பமே இன்பம். மறு வழிகளால் வரும் பொருளும், இன்பமும் அழிந்து போகும்.

அறத்தையே முதலாகப் போற்றிய மன்னர்களை நாம் காண்கிறோம். தமிழ் நாட்டு மன்னர்கள் யாவரும் கொடை வள்ளல்களாக விளங்கியதை நாம் காண்கிறோம். கன்னன் யுத்தகளத்தில் நிற்கின்றன. “ஆவியோ நிலையிற் கலங்கியது. ஆக்கை அகத்ததோ புறத்ததோ அறியேன்” என்று தன் நிலையைக்கூறும் கன்னன் அந்த நிலையிறும் நாரணக்கடவுள்ளிடம் கேட்டவரம் “வெவினையாவின்னம் உற்பவமுண்டாயினும் ஏழை முபியிறப்பு மில்லையென் நிரப்போக் கில்லையென் ருறையா இதய நீ அளித்தருள்” என்பதாகும். இதனையாம் சிந்திக்கவேண்டும்.

இறைவனே ஆதியில் உயிர்கள் உய்வடைய வேண்டி அறத்தைப் போதித்தார். அவை முப்பத்திரண்டுவிதம் எனக்கூறுவர். அருட்சத்தியாகிய உழையம்மையார், இவற்றைக் காஞ்சிபுரத்தில் பேணிக் காத்தார் எனச் சைவரலாறு கூறும்.

அறம் யாவரும் செய்யலாம் அதற்குப் பொருள்தான் பிரதா

‘இன்பமே எந்நானுந்....

(1-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

என்பதற்கு இவ்வைபவம் ஒரு நல்ல எடுத்துக்காட்டாயிற்று எனப் பேசிப் பலரும் திருப்பிப் பட்டுக்கொண்டார்கள்.

தக்கவர்க்குச் செய்யும் மரியாதையே மரியாதை. தகுதியில்லார்க்கு எத்தனை மரியாதை புரியினும் அத்தனையும் பயனற்றேயியும். சுவாமிகள் பரம்பரையான தமிழ்ச் சைவநெறியில் வந்தவர். இலக்கணம், இலக்கியம், தருக்கம், சமயசாஸ்திரம் அனைத்தும் ஜியந்திரிப்பற வரன் முறையாகக் கற்றுத்தேர்ந்தவர். சைவபோதனையிலும், சாதனையிலும், அநுபவச் செழிப்பு மிக்கவர். அவர்க்களிக்கும் வரவேற்பினால் எமது சமுதாயம் பெரும்பயன் பெற்றுள்ளதென்பது உள்ளங்கை நெல்லிக்கணி.

‘தெய்வம் தெனியின் தெனிந்தோர்ப் பேணுமின்’ — மனிமேகலை.

“நல்லரைக் காண்பதுவும் நன்றே நலமிக்க நல்லர்சொற் கேட்பதுவும் நன்றே — நல்லர் குணங்க நுரைப்பதுவும் நன்றே அவரோ டினங்கி யிருப்பதுவும் நன்று” — நன்னெறி.

என் என்பதில்லை. மனம்தான் பிரதானம். மனதில் ஆர்வம் வேண்டும். அதைத்தான் ஆத்திருடி காக்கியம் கூறுகிறது. யாவரும் செய்யத்தக்க மிக இலேசான நான்கு அறங்களைத் திருமூலர்குரப்பும் சென்று தந்தையே நாம் செய்யவேண்டியது என்ன வென்று கேட்கிறேன். காசிபமுனிவர்

“யாவர்க்கு மாமிறை வற்கொரு பச்சிலை யாவர்க்கு மாம்பசு வுக்கொரு வாயுறை யாவர்க்கு மாமுண்ணு போதொரு கைப்பிடியாவர்க்கு மாம்பிறர்க் கின்னரை தானே”

அறம் என்னும் சொல் குலத்திற்கும், நிலைக்கும் தக்கதாக வேறுபடும். இவை வருணைச்சிரம தர்மங்கள் எனப்படும். ஒரு அரசாங்காட்டு கொடியவர்களைத் தண்டித்தல் அரசத்துரும் என்படும். “கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கக் கணைக்கட்டத்தேனே நேர்” என்பது வள்ளுவர்க்கு. இவ்வாழ்வானுக்குச் சில ஒழுக்கங்கள் உள்ளன. அதே போன்று துறவு நிலையில் நிற்பவனுக்கும் சில ஒழுக்கங்கள் உண்டு. இந்த ஒழுக்கங்கள் அறத்தினப்படும். அதனால் துறவும் என அழைத்தார்கள்.

பொய்யாமை என்பது ஒரு அறம், புலாலுண்ணமை மற்ற ஒரு அறம். அறவழிநமத்துக்கு நன்மை செய்வது. அதற்குப் புறம்பான வழி தீமையை விளைக்கும். “ஒரு மையை விளைக்கும். அறம் அறியார் அன்னல் பாதத்திறம் அறியார்” என்பது திருமந்திறம்.

சிறுவர்கள் படிக்கும்போதே தருமவழிகளில் விருப்பம் கொள்ள வேண்டும். அந்த விருப்பம் அவர்கள் வாழ்க்கை சிறப்பாக ஓங்க வழி செய்யும்.

(3-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி)

தல், கேட்டல் காட்சிப் பிரமாணமாகும். சைவ சித்தாந்தசாஸ்திரங்களிலைவான்றுக்கு சிவான்போதத்தின் முதற்குத்தொகும்.

“அவன், அவன், அதுவெனும் அவை மூவினை மையில் தோற்றிய திதியே ஒடுங்கி மலத்துள்தாம்: அந்தமாதி என்மனுர் புலவர்”

என்று கூறுகின்றது. அதாவது, இவ்வுலகம் அவனைன்றும், அவளைன்றும், அது வென்றும் அழைக்கப்படும் பல வேறுபொருள்களை உடையதாதலில் இவ்வுலகம் தோற்றப்பட்டபொருளாம். காட்சிப் பிரமாணத்தால் இவ்வுலகமையை எவ்வும் ஏற்றுக்கொள்ளுவர்.

(தொடரும்)

இச்செய்யுட் கருத்துக்களுக்கு நல்வாழ்வு நல்கியிருக்கின்றது சுவாமிகளின் வரவேற்புவைபவம்.

சித்தாந்தச் சேந்நேறி

பண்டிதர் மு. கந்தையா, ஏழாலை

— முற்றெடுர் —

அங்கும் அதிட்டித்து மேல் நிற்கும் பொருள் விசேஷவியம் என்ற பெயராலும் அதிட்டிக்கப்பட்டமைந்து நிற்கும் பொருள்கள் விசேஷங்கள் என்ற பெயராலும் குறிக்கப்படுவன். விசேஷங்கள் விசேஷவியத்துக்கு வேறு தலை அமையாது; விசேஷவியமின்றி நிலைபெறுதலுங் கூடாது. ஆதலின், இவ்விரண்டும் ஒன்றுபட்ட ஒரு நிலையே முழுமதற் பொருளென்ற பாலது. அம் முழுமதற் பொருள் நிலை விசேஷம் என்ற பெயரால் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். விசேஷங்கள் விசேஷவியங்களின் கூட்டம் விசேஷம் அக்காரணம் பற்றி இயல்வதை கொடியாக்கியதை கொள்கை விசேஷம் என்ற பெயரால் குறிப்பிடத் தக்கதாகும். விசேஷங்கள் விசேஷவியங்களின் கூட்டம் விசேஷம் அக்காரணம் பற்றி இயல்வதை கொள்கை விசேஷம் என்ற பெயரால் குறிப்பு. எனினும், வேதாந்த வியுதப்பத்தி மூலம் அது உயிருக்கு உள்ளுயிராய். இந்த உயிரைத் தனக்கு உடலாகக் கொள்வதால் காலாயுள்ள ஈஸ்வர இயல்பின்கு குறிப்பதாகும். இனி, அம்மகாவாக்கியத்திலுள்ள ‘தத்’ என்னும் பதம் குறிக்கும் பொருளும் இவ்வாறே ஈஸ்வர இயல்பின் மற்றொரு சத்தை அறிவிக்கின்றது. அப்பதம் பிரபஞ்ச காரண னயுள்ளவன் ஈஸ்வரன் என்ற பொருள் குறிப்பது. ஆகவே, ‘தத் தவம்’ என்பது கருதும் பொருள் ஈஸ்வரன் ஆன்மாக்கங்களுக்கெல்லாம் அந்தராத்மாவாய் அகில உலகுக்கும் காரண னயும் உள்ளான் என்பதேயாம். எனவே, அம்மகாவாக்கியத்தினுல் பிரஸ் தாபிக்கப்படும் பொருள் முடிவு வருமாறு :-

உலகமும் உயிர்களும் ஈஸ்வர னுக்கு வேறுயுள்ளவாயினும், அவை அனைத்தும் ஒன்றுபட்ட ஒரே முழுமதற் பொருளேயாம். அவை இரண்டும் ஈஸ்வரன் போல என்றும் மூலாவையே எனினும், அவை வரானுக்கு அந்தராத்மாவாய் அகில உலகுக்கும் காரண னயும் உள்ளான் என்பதையாம். எனவே, அம்மகாவாக்கியத்தினுல் பிரஸ் தாபிக்கப்படும் பொருள் குறுதும் குணம். தாமரை என்பது குணி. குணம் குணி இரண்டும் எவ்வைக்கியலும் ஒன்றென்ப்படா. குணம் குணியா தலை அன்றியும் குணம் எவ்வாறு இயலாது. அன்றியும் குணம் எவ்வாறு இயலாது. அங்குமே, ‘சித்’ ஈஸ்வரனுக்கு இல்லையான விளக்கப் பெறும். நீலம் என்பது குணம். தாமரை என்பது குணி. குணம் குணி இரண்டும் எவ்வைக்கியலும் ஒன்றென்ப்படா. குணம் குணியா தலை அன்றியும் குணம் எவ்வாறு இயலாது. அங்குமே, ‘சித்’ ஈஸ்வரன் குணம் விட்டாத வெறும். நீலம் குணம் என்பது குணம். கேவலாத்து விதிகள் இவ்விசேஷத்தில் வேறுபாடாக விளக்கங்கள் கொள்கை அக்கப்படி விசேஷத்துவதைக் கொள்ளும் விசேஷங்கள் கொள்கைக்கு இடமில்லை ‘சித்’, ‘அசித்’ என்ற ஜகத்தும் சிவனும் ஈஸ்வர னுக்கு விசேஷங்களை உள்ள பொருள்களே என்று விசேஷத்துவதைக் கொள்கை என்பது. கேவலாத்து விதிகள் இவ்விசேஷத்தில் வேறுபாடாக விளக்கங்கள் கொள்கை அக்கப்படி விசேஷத்துவதைக் கொள்ளும் விசேஷங

அ. இ. வேதாகம சைவசித்தாந்த சபை சென்னை - சமய வீரர் நினைவு

வேதாகம சைவசித்தாந்த
சபையின் நிர்வாகசபைக் கூட
டம் 1-1-1970 வியாழன் மாலை
3 மணியளவில் மாவை வேதாகம
ரூல்நிலையத்தில் திருநெல்வேலி
பிரமஸி. ச. ஆனந்தநாடேசக்
குருக்கள் தலைமையில் கூடிற்று.
யாவரும் திருநீறணிந்து தேவார
பாராயணம் முடிந்ததும் ஈழத்
தில் தமிழகும் சைவத்துக்கும்
அருந்தொண்டாற்றிய பெரியார்
கள் நினைவு கூரப்பட்டார்கள்.

தமிழர்களுக்கும் சைவர்களுக்கும் கலாசார முதலவராகிய திருவள்ளுவநாயனார்து குரு பூஜைத் தினமாகிய மாசிமாத உத்தரத்தை விடுமுறை தினமாக்க அரசாங்கத்தைக் கோரும் தீர்மானம் முதற்கண் நிறைவேற்றப் பட்டது.

அடுத்து இலங்கையின் தீர்க்கக்
தரிசியும் வேதாகம சைவசித்

தாந்த சபையைக் காலதோள்
 செய்தவரும் ஆகிய கெளரவ
 பொன். இராமநாதன்துரை
 அவர்களின் அப்லாஷீகளை நிறை
 வேற்றச் சபையார் ஏனைய சைவ
 கலாசார சபைகளுடன் ஒத்து
 மூக்க வேண்டும் என்றும் அதற
 காவன செய்யவேண்டும் என்றும்
 தீர்மானிக்கப்பட்டது. சிறப்பாக

இன்று தோன்றியுள்ள பலகலைக் கழக விவகாரத்தில் அத்தீர்க்க தரசியின் அபிலாணங்களுக்கேற்ப கலாசார பலகலைக்கழகம் தமிழர் களுக்கும், சைவர்களுக்கும் ஒருநட்க உதவக்கூடியது என்றும் அதற்கு ஆறுமுகநாவலர், இராம நாதன், மழைவராயர் என்னும் மூன்று ஒன்தார்ய சிலர்களது நன்கொடைகளைப் பயன்படுத்தலாம் என்றும் கருத்துத் தெரிவுக்கப் பட்டது. மேலும் கலாசாரம் என்னும்பொழுது வடமொழி தென்மொழிகள், சங்கதம் நாட்டியம் முதலாய் நுண்கலைகளும் மருத்துவம், பொறுமையல், விவசாயம் போன்ற பலவேறு கலை ஞம் அடங்கும் என்றும் கருத்து நலவியது. ஆதலின் வடமொழி, தென்மொழி, தத்துவங்ராணம், சங்கதம் முதலிய நுண்கலைகள் கிழைத்தேய மேலைத்தேய மருத் துவப் பகுதிகள் என்பன யாழிப்

பானத்தல நிறுவப்படவேண்டும்
என்றும் பொறியில், விவசாயம்,
தாவரம், பொதுவிஞரானப் பகு
திகள் திருகோணமலையில் இடம்
பெறலாம் எனவும் தீர்மானிக்கப்
பட்டன.

தன் கேஷத்துற புளுத்தாய்யு
சங்கம்', என்னும் ஓருப சபையும்
ஏற்படுத்தி வட இலங்கையில்
புராதன தலங்களைப் புனித
நகர்களாகப் பிரகடனம் செய்ய
வும், அவற்றில் மது மாமிச விறு
பணக்ஞம் பகுணங்களும் அறவே
இல்லாமற செய்யவும் படிப்படியாக
முயற்சிக்க வேண்டும் என
றும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

பாரதம் ஈன்று ஈழத்துக்கலித்த தவப்புதல்வராகியக. கூடுதல் நவநீதகிருஷ்ண பாரதியாருடைய 25,000 க்கு மேற்பட்ட பாடற்றெடுத்திகளை மூன்று பாகமாகச் சேவும் வெளியிட அவர்தம் மாணவர் முயற்சிக்க முன்வந்துள்ளமை பாராட்டத்தக்கதென்றும் அதற்கு ஆவன செய்ய இங்கைபை முன்னேற்பாடுகளைச் செய்துள்ளதென்றும் தெரிவிக்கப்பட்டது. பண்டிதர். கா. நமசிவாயம், திரு. இ. துரைசாமி, ஸ்ரீ கு. பாலசுந்தரக் குருக்கள் முதலியோர் இதற்கு ஆதரவு நல்கினார்.

குக்கள்மார் சபை

இன் றிருக்கும் இக்கட்டான்
நிலையில் இச் சபையில் கூடுதலாக
கக் குருமாரை அங்கத்தவராகச்
சேர்த்துக் கொள்ளல் நன்மை
பயக்கும் எனவும், அவர்களுக்கு
வேத சிவாகமக் கல்வியூட்டிச்
சமய உண்மைகளைப் பற்பட்டு
முயற்சிகள் மேற்கொள்ள வேண்டும் எனவும் உறுதி செய்யப்பட்டது.

மேல் அடிப்படையில் வட மொழி தென்மொழி இலிபிக்களைக் கொண்ட ஓரச்சுக்கூடம் சபைப் பொறுப்பில் இயங்கவேண்டும் என்றும், அதற்குச் சௌவானுட்டான் சபையையும் வேதசிவாசமங்களில் நம்பிக்கையுள்ள சிலைதருமகர்த்தாக்களையும் கலந்து சபையையும், நூலகத்தையும் விஸ்தரிப்பதென்றும் முடிவு செய்யப்பட்டது.

சைவ சமயிகள் விரத நிற்னை
 விஷயமாக இடர்ப்பாடுகள் அடை
 யாதிருக்க இன்று வெளிவரும்
 பஞ்சாங்கங்களுள் ஒன்றுக்கு
 ஊக்கமளித்து, பிழையில்லாது
 வழிகாட்டி அதை அச்ச வாகன
 மேற்றுவித்துச் சபை வெளியீடாக
 வெளியிடுதல் வேண்டும் என்று
 கலைவார சூரியர்கள்.

இச்சபைக்கு நெடுங்காலமாகத் தலைவராக இருந்து அருந்தொண்டாற்றியவரும், பரிசுவெற்ற புலவரும் ஆகிய காலஞ்சென்ற பிரமனி சா. குமாரசுவாயிக் குருக்கள் அவர்களால் பாடப்பட்ட 1564 செய்யுள்களைக் கொண்ட மாவைப் புராணம் என்னும் நூல் 1913 ஆம் ஆண்டு பிரமாதிச வருடம் பூர்த்தியாக்கப்பட்டு இன்னும் வெளிவராதிருக்கின்றது. அதைத் தகுதிவாய்ந்த வரைக்கொண்டு சிறந்த முறையில் வெளியிடுவது எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது. அது முன்னுரை நூலாசிரியர் வரலாறு, சித்திரங்கள், நிழலுருவப் படங்கள் மாவையூரின் படம், அடிக்குறிப் புகள் என்பன சேர்க்கப்படவேண்டும் என்று பெளராணிக்கத் தொண்டர் திரு. மாணிக்கக்கருத்துரை நல்கினார்.

இச்சபையின் 40 ஆம் ஆண்டு லிமாமலரின் பொருட்டு சபை வரலாறு, சபை முன்னேழகிளை

நிழலுருவப் படங்கள் என்பதை
சேகரிக்கப்படல்வேண்டும் எனவுடையபெ
வளர்ச்சியின் பொருட்டு
மாதாந்தக் கூட்டங்கள் கூட்டா
படல் வேண்டும் என்றும் தீ
மானிக்கப்பட்டது.

சபைத் திட்டங்களைச் செய்ய
படுத்தும் விஷயத்தில் நாவலர்
பெருமானைப் பின்பற்றி முகமண்
பார்த்தல், அதிகாரத்துக்கு
பணிதல், பாரபகும் என்பதை
காது என்பது உறுதிப்படுத்த
பட்டது.

ஈற்றில் சௌவாலய அடி
 படைத் தத்துவங்களுக்குப் பே
 டார் வினாக்கும் நிலை இன்று பாட
 தத்தில் தோன்றியுள்ளமை வல்ல
 மையாகக் கண்டிக்கப்பட்டது
 “வேத சிவாகமங்கள் வேண்டாம், அவை வடமொழியில்
 இருப்பதால்ல வடமொழியும்
 வேண்டாம். அம்மொழியை அபியாசிக்கும் பிராமணரும் வேண்டாம் என்றும் தமிழே வேண்டும்”
 என்றிருந்த துவேஷம் இன்று
 முற்ற உச்சநிலை அடைந்து விட-
 டது.

മാത്രചി മരേൻമരീ

(ஆசிரியர் க. சுவனைபவன்)

ყ პ გ ც ლ მ

பொன்னிக்கு இது பேரானந்
தமாக இருந்தது. வீட்டுவேலை
யென்றால் அவனுக்கு வேறொன்
றும் வேண்டாம். என்ன வேலையில்
தவறினாலும், தாம்புலந் தரிப்ப
திற் தவறவே மாட்டாள். எந்
நேரமும் வெற்றிலை அடைந்திருப்
பதனால், அவனுடைய வாய் குஞ்
சக் காகத்தின் வாய்போல இருக்கும். தன் வீட்டுக்காரர் சுகமாக இருக்க வேண்டும் என்னும் நோக்கத்தால் அம்மாவை வேலை செய்ய விடாமல் தானே எல்லா வேலைகளையும் செய்யத் தெண்டிப்பாள். இவள் தன்னை அலங்கரிப்பதற்கு சற்றேற்றுங் கவனமெடுப்பதில்லை. இவளை வெளித்தே தாற்றும் எவ்வளவு அழுக்காக இருந்ததோ — அதற்கு நேர்மாருக ஜிவனுடைய இதயம் கபட மென்பது சற்றும் இன்றிப் பள்ளிக்கோல் ஜிவனுடைய இதயம் பற்றி இன்னும் வர வர அறிய விருக்குனரபடியால் ஜிங்கே ஜிவ்வளவுடன் நிறுத்து — நான் ஜிந்து வயதுக் குழிந்தையாக ஜிருந்த போது நடந்தும், ஜில்லுய என்மனதில் அப்படியே புதுதாக ஜிருக்கின்ற வீட்டுச் சமயவுத்தைத் தப்பற்றுச் சொல்லுகிறேன்று

நான் ஜின்று வயதுப் பிள்ளையாக இருந்த காலத்தில், எங்கள் வீட்டில் ஒரு கறுத்த நிறமுள்ள நாய் வளர்ந்தது. கலபடு நிறம் சம்ருமணம், சுத்தக கறுப்பாகக் கவையிருந்தபடியால், அதை நாங்கள் “கறுவல்” என்றும் காரணம் பிப்பரிடடு அழுகித்து வந்ததாய். கறுவல் உருவத்திற் பொய்யநாயாக ஜின்றுதபடியால் அதற்குப் பயிந்து, அயல் வீட்டுச் சிறுவர்கள் ஒரு வரும் எங்கள் வீட்டுக்கு வருவது குடையாது, ஆன்படியால், வளையாடத் தொழுமையிற் தடி அயல்

வீடுகளுக்குப் போக நான் முயன்
 தெரு. ஜுதற்கு மாததுறம் அமமா
 என்னே ஒரு கால மும் விட்ட
 தூலலை. நீ உபணிப்போப்பிளனா
 அமுதத் வீடு அயல் வீடுகளுக்கு
 ஒரு கால மும் போகக்கூடாது’
 என்று மறிதலுவிலுவா. ஆகவே
 கறுவலையே நான் என் விளையாட
 குக்கெல்லாம் கூட்டாளியாககிட
 கொண்டென். கறுவலூம் என்
 ஞாடன் வனையாடுவதுல் அதிக பிரீதி
 காட்டி வந்தது.

ஒருநாள், மத்தியானம் வரை
யில் நானும் கறுவலும் எங்கள் வீட்டு
குக் கோடிப்புறுத்துவிருந்து வானை
யாடிக்கொண்டிருந்தாம். நான்
நிலத்தில் உடகாரர்ந்திருந்தேன்

“ஆலயப் பிரவேசம் இன்று
கர்ப்பக்கிருக்கப் பிரவேசம் ஆகி,
மூர்த்தியை யாரும் தொட்டுக்
கும்பிடலாம்” என்னும் நிலை ஏற்ற
பட்டு இன்று “குருவே எமக்கு
வேண்டிய கில்லை” என்றாகி

“எமக்கென் எவனுக்கெவை
தெரியும்
அவ்வத்தமக் கவனை
வேண்டத்தவிர்’

என்னும் சாத்திரவுண்மையையும்
தகர்க்கின்றது. இத்தகைய மாபாவிகளிடமிருந்து அம்மம்மா
இழைவன் தான் சைவத்துக்
காக்கவேஞ்சும்-காத்தருள்வான்

காரியதறிசி,
அ. இ. வே. ஆ. செ. சுப்ப
சமீபத் திட்டமிருந்து
34-72.

நாய் என் முன்னிலையில் குந்திக்கொண்டிருந்தது. அதன் கழுத்தில் நான் ஒரு சிறு பூமாலையைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தேன். கறுவல் சத்தோஷக் குறியாகத் தன் நீண்ட செவிகளைப் பின் சாய்த்துக் கொண்டிருந்தது. இருந்துவிட்டு, சுடுதியாகச் செவிகள் ஆரண்டும் நிமிர்ந்து கொம்புகள் போல் நிறுதிட்டமாக நின்றன. கணகளில் இருந்து சந்தொஷப் பார்வை மாறிக் கோபம் சிந்துக்கொண்டிந்தது. “ஆதெனன், இது!” என்று நான் ஆலோசக்குமுன் ஓர் உரதத் தச்தத்துடன் நாய் எனக்கு மேலாகப் பாயந்தது. அநத அதரச்சியிலே நான் வழுந்து வட்டிடென், எழுந்து பார்த்தப்பாது, நாய் தன் வாயில் ஒரு பெரிய பாம்பைக் கவ்விப் “பட பட!” வென்று அங்கும் இங்கும் உதறுவதைக் கண்டேன், இதை இப்போது எழுந்தும் போது கூட என் மயாகள் சிலிரக்கின்றன. கண்டதும் கதறத் தொடங்கின்னன. இதைக் கேட்டு அம்மாஜிடி வந்தா. வந்தவுடன் என்னைத் தூக்கி நெஞ்சுற தட்டின்டு, “பயப்படாத பின்னா! இந்தப் பாம்பு உனக்கு ஏதாவது செய்தா?” என்று கேட்டா. அதற்கு நான் “ஆல்ல அம்மா எனக்கிணதப் பார்க்கத்தான் பயமாக இருக்கிறது” என்று படபடப்படன் சொன்னேன். உடனே அம்மாது “நல்ல வேளை கடவுள்காத்தது” என்று சொல்லுகிறோம், என்னயுங் கொண்டு வீட்டுக்கு வந்தா. நாயும் பாம்பைக் கொண்டு விட்டு முற்றத்துக்கு வந்தது. பன்னா, மததியானம் சமையல்வரைக்குள் இருந்து சாப்பிடும் பொது, நான் வளையாடிக் கொண்டு ஆருத்தனதையும், நாய் எனக்கு மேலாற பாயந்ததையும், அதன் கெட்டித்தனத்தையும் பற்றி அம்மாவுடன் பேசுக் கொண்டு ஆருந்ததன்

அப்போது நான் ஊழலையிடு
வதுப்பால் ஆரணை முன்று சுத்தம்
கேட்டது. அம்மாவும் நானும்
வெளியல் வந்து பார்த்ததாம்
பாவம்! அதை என்னென்று
சொல்வது? முறைத்திடல், கறவல்
நாக்கை நட்டிடக் கூடாண்டு வீட்டு
வாயிலைப் பார்த்த வண்ணம் ஒரு
பககத்துக்குப் படித்துக் கொண்டு,
நீந்துவது போலக் காலகளை
அசைத்துக் கொண்டிருந்தது,
ஆந்தநலையில் ஓருந்த பொறுமை,
ஏங்களைக் கண்டவுடன் மெதுவாக
வாலை ஆடடியது. “ஐடியா!
பாவம்! அந்தக் கொடிய பறை

நாகம் கடித்து விட்டது போல்
ஐருக்கிறது. என்று அம்மா துக்க
த்துடன் கூகுரவிட்டா, எனக்கெதக் குத்துக்க பொறுக்க முடிய
வில்லை. நான் அழுது கொண்டு
கிட்டப் போய் அதன் ருகில்
இருந்து கொண்டு முகத்தைச்
சொல்ததுப் பார்த்தேன். வலது
புறத்துக் கண்ணுக்கருகில் இருந்து
ஐரத்தம் பொசிந்து கொண்டிருந்து
தது. இதைக் கண்டவுடன்,
“ஐயோ! ஆவி நான் யாருடன்
வாயாடப் போகிறேன்? ”
என்று சொல்லி அழு ஆரம்பித
தேன், கறுவல் கஷ்டப்பட்டு மெது
வாக எழுந்து, எனக்கூமணந்து
நாவிலுல் நக்கிவிட்டுக் கடைசி
யாகது, தன் தலையை என் மடியில்
வைத்து, என் முகத்தைப் பார்த்த
வண்ணமீடு கிடற்று, தன் பிரரா
ணன் நக்கியது. ஆ! நாயின்
பெருமைதான் என்னோ! நான்
இடும் அறபுணவையேனும் அழு
தமான அருந்தி, நிழல் போல்
என்னப் பரியாது கூடித்திரிந்து,
எனக்காகத் தன் உயிரைப் பலி
கொடுத்துக் கடைசியில், அன்பின்
மிகுத்யால், என் மடியிலேயே
மடிந்த என் ஆருயிர்த் தோழனை
என் ஆவி உள்ளனவும் என்
வண்ண்று பொல்கேன்!

